

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ สรพ. ๑๒๒/๒๕๕๖

สำนวนเลขที่ ๓๑/๑๐๑/๒๕๕๖ (มีมติครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๖ วันจันทร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๖)

ประเภทสำนวน อุบัติเหตุ

เรื่อง รถยนต์ส่วนบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประสบอุบัติเหตุชนรถยนต์ของบุคคลภายนอก

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๒๑.๓๐ น. นาย อ. พนักงานจ้างทั่วไปสังกัด สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งคนสวน ได้นำรถยนต์ส่วนบุคคลไปชนต้นไม้เพื่อนำมาใช้ในการทำงานตกแต่งภูมิทัศน์ที่บริเวณหน้าอาคารสำนักงาน องค์การบริหารส่วนจังหวัดในระหว่างเดินทาง ประสบอุบัติเหตุเฉี่ยวชนรถยนต์ของบุคคลภายนอกจำนวน ๓ คัน เป็นเหตุให้รถยนต์ส่วนบุคคลได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน ๖๗,๓๑๐ บาท และบุคคลภายนอกได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๘๑,๔๖๐ บาท ซึ่งมีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวน ๘ ราย โดยนาย ส. และนาย ม. ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตในเวลาต่อมา

ความเห็นของพนักงานสอบสวน ความเสียหายดังที่ปรากฏเหตุดังกล่าวดังที่ปรากฏเกิดจากการกระทำของนาย อ. ตำแหน่งคนสวน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ทำให้เกิดอุบัติเหตุมีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจริง มีทรัพย์สินของทางราชการ และทรัพย์สินของบุคคลภายนอกเสียหายจริง และนาย อ. ขับรถยนต์โดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ และมีทรัพย์สินผู้อื่นได้รับความเสียหาย และเป็นผู้ขับรถยนต์ในขณะที่เมาสุราหรือของมีเมา

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เห็นว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้กับทางราชการ

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๒๑.๓๐ น. นาย อ. พนักงานจ้างทั่วไป สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งคนสวนได้นำรถยนต์ส่วนบุคคล หมายเลขทะเบียน xxx๑ ไปชนต้นไม้เพื่อนำมาใช้ในการทำงานตกแต่งภูมิทัศน์ที่บริเวณหน้าอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในระหว่างเดินทางได้มีรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๒ และรถจักรยานยนต์ หมายเลขทะเบียน xxx๓ จอดเปิดไฟเลี้ยวอยู่ด้านหน้าเพื่อรอที่จะข้ามไปยังถนนฝั่งตรงข้าม ปรากฏว่านาย อ. ได้ขับรถยนต์เฉี่ยวชนท้ายรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๒ และรถจักรยานยนต์ หมายเลขทะเบียน xxx๓ จากการเฉี่ยวชนทำให้รถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๒ พุ่งข้ามฝั่งไปขวางช่องทางเดินรถฝั่งตรงข้ามที่รถยนต์บรรทุก ๖ ล้อ หมายเลขทะเบียน xxx๔ กำลังแล่นมาอย่างกะทันหัน จึงทำให้รถยนต์บรรทุก ๖ ล้อ หมายเลขทะเบียน xxx๔ ชนกับรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๒ บริเวณประตูหน้าและเค้นด้านซ้าย เป็นเหตุให้ผู้โดยสารที่มากับรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๒ ได้รับบาดเจ็บจำนวน ๒ คนและเสียชีวิต ๒ คน รถยนต์ส่วนบุคคล หมายเลขทะเบียน xxx๑ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงินจำนวน ๖๗,๓๑๐ บาท รถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๒ ได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงินจำนวน

๑๔๘,๐๘๐ บาท รถยนต์บรรทุก ๖ ล้อ หมายเลขทะเบียน xxx๔ ได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท และรถจักรยานยนต์ หมายเลขทะเบียน xxx๓ ได้รับความเสียหายคิดเป็นเงินจำนวน ๑๑,๓๘๐ บาท รวมเป็นความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพย์สิน คิดเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๓๐๖,๓๗๐ บาท และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับบุคคลภายนอกที่ได้รับบาดเจ็บจำนวน ๑ ราย คือ นาย ณ. เป็นเงินจำนวน ๙,๐๐๐ บาท และเสียชีวิตจำนวน ๒ ราย คือ รายนาย ส. เป็นเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และ รายนาย ม. เป็นเงินจำนวน ๘๘,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๑๔๗,๐๐๐ บาท รวมเป็นค่าเสียหายทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๔๕๓,๓๗๐ บาท อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมีข้อเท็จจริงปรากฏตามถ้อยคำของนาย ธ. ผู้เห็นเหตุการณ์ว่า ในวันเวลาเกิดเหตุ ได้เห็นรถจักรยานยนต์ หมายเลขทะเบียน xxx๓ จอดเปิดไฟเลี้ยวเพื่อเลี้ยวและมีรถบรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๒ ขับมาจอดรอเปิดไฟเลี้ยวเหมือนกัน จากนั้นเห็นรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๑ ขับมาชนท้ายรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก xxx๒ ทำให้รถบรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๒ ไถลมาทำให้ถูกรถยนต์บรรทุกขนาดเล็ก หมายเลขทะเบียน xxx๑ ก็ไถลไปชนรถจักรยานยนต์ที่จอดรอเลี้ยวอยู่ด้านหน้า ประกอบกับตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ของสถานีตำรวจภูธรปรากฏข้อเท็จจริงว่า พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหา นาย อ. ว่า ขับรถยนต์ โดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย แก่กายและจิตใจทำให้ทรัพย์สินผู้อื่นได้รับความเสียหาย และเป็นผู้ขับรถในขณะเมาสุราหรือของมีเมา โดยนาย อ. รับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา และจากการตรวจเลือดของนาย อ. พบว่ามีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือด ๒๒๒.๔ มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า อุบัติเหตุ ที่เกิดขึ้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ของนาย อ. เนื่องจากขับรถในขณะเมาสุราและไม่สามารถหยุดรถ ได้ในระยะที่ปลอดภัยในเมื่อจำเป็นต้องหยุดจึงทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น การกระทำของนาย อ. เป็นความผิดฐาน ขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นได้รับความเสียหาย ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๒) (๔) มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๐ ตี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ พฤติการณ์ถือได้ว่านาย อ. กระทำ ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย จึงให้ นาย อ. รับผิดชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถยนต์ส่วนบุคคล หมายเลขทะเบียน xxx๑ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด คิดเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๖๗,๓๑๐ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

อนึ่ง สำหรับความเสียหายที่เกิดแก่บุคคลภายนอกนั้น ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หมวด ๒ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก ข้อ ๓๐ กำหนดให้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม และราชการส่วนภูมิภาค แต่ไม่รวมถึงราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ กรณีดังกล่าวจึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของกระทรวงการคลัง องค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงต้องรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรี แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๒๑๔/ว ๒๓๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๖/ว ๒๐๙๒

ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐ เรื่องหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นต่อไป

ผู้ย่อ	น.ส. วิณา นุชตพงษ์	นิติกร
ผู้ตรวจ	นายวีระวัฒน์ วัฒนกระวรรณ	ผอ. วค.

